

прав на об'єкти авторського права та суміжних прав була розглянута у 2015 р., а саме-1005 [3, с.71].

Таким чином, проведенні дослідження показують, що законодавство України у сфері захисту прав інтелектуальної власності потребує подальшого розвитку та системного вдосконалення у відповідності до європейських стандартів, з урахуванням досвіду найбільш продвинутих, в цьому напрямку, країн Європи.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Конституція України: прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. (зі змінами). – URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
2. Цивільний кодекс України. : Закон від 16.01.2003 р. № 435-IV (зі змінами). – URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15>
3. Орлюк О.П. Захист прав інтелектуальної власності в контексті європейської інтеграції с.71. – URL: file:///C:/Users/user/Downloads/vapny_2016_3_15.pdf.

*Нагорняк Анастасія Володимирівна,
студентка 1-го курсу магістратури
факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник: к.ю.н., доцент Берназ-Лукавецька О.М.*

ВРЕГУЛЮВАННЯ ЦИВІЛЬНИМ ПРАВОМ ВІДНОСИН З НАДАННЯ ЮРИДИЧНИХ ПОСЛУГ ЧЕРЕЗ МЕРЕЖУ ІНТЕРНЕТ

Інтернет вже давно став невід'ємною частиною нашого життя, ми щодня безліч разів застосовуємо його ресурси та можливості. Вже досить звичним стало купувати речі та замовляти послуги через Інтернет, але питання правового врегулювання цих відносин є досить цікавим. Варто звернути увагу на надання юридичних послуг через мережу Інтернет. Адже громадяни, рано чи пізно стикаються з юридичними проблемами, які не є складними для юристів, і наявна можливість виконати якусь певну роботу через мережу Інтернет, це не потребує особистої зустрічі, що в свою чергу – спрощує процедуру надання таких послуг і робить їх доступнішими для широкого загалу.

Незважаючи на те, що категорія «юридична послуга» активно використовується у юридичній та економічній науці, комплексних досліджень щодо особливостей надання таких послуг через мережу Інтернет на сьогодні

немає. Законодавство не дає жодних визначень такої послуги, а відповідно і відсутнє регулювання, ми можемо лише спиратися на норми які регулюють надання юридичних послуг традиційним способом. Варто зазначити, що сама «правова (юридична) послуга» – це діяльність зі створення і передачі конкретної інформації послугоотримувачу або третій особі (державному органу, посадовій особі тощо), необхідної для захисту прав і законних інтересів послугоотримувача [2, с. 11]. Враховуючи визначення даного поняття можна прийти до логічного висновку, що надання цих самих послуг через мережу Інтернет абсолютно ніяким чином не впливає на їх правову природу, тому можна їх прирівняти один до одного, але не варто ототожнювати.

Надання юридичних послуг через мережу Інтернет має свої переваги для послугоотримувачів:

- немає потреби у фізичній присутності тому як отримання послуги здійснюється на електронну пошту або в інший спосіб через мережу Інтернет;
- надання консультації у короткий строк;
- можливість звернутися за послугою у будь-який час доби і з будь-якої країни світу;
- такий формат надання послуг є дешевшим (тому що, юристу не потрібно платити оренду за приміщення та сплачувати інші витрати, які підвищують собівартість наданих послуг).

Надавати такі послуги можуть будь-які особи, які мають вищу юридичну освіту, але більш раціональним було б надання таких послуг адвокатами та нотаріусами та юристами, які надають консультації для громадян, які вже мають досвід виконання таких завдань, та зможуть розширити коло своїх клієнтів і надавати такі послуги у найвіддаленіші куточки не тільки свого регіону, але й України.

Переваги є досить переконливими, але виникають певні питання, щодо правової захищеності сторін від не добросовісного контрагента. Наприклад, оплата за надання юридичних послуг буде здійснена у безготівковій формі, тому виникають ризики, що у випадку коли виконувач послуги виконає свої обов'язки, то інша сторона може умисно утриматися від здійснення свого обов'язку. Тобто, за умови оплати послуги до отримання її результату послугоотримувач може не отримати послугу від виконавця. Натомість якщо виконавець надасть послугу перед оплатою, то послугоотримувач може не сплатити кошти за надання йому юридичних послуг. Стає зрозумілим, що такі відносини є досить ризикованими для обох сторін і захистити свої порушені права буде не можливо. Наведений приклад не єдина проблема яка може виникнути, цей перелік не може бути вичерпним.

Також варто звернути увагу на те, що в Україні функціонує безліч суб'єктів які надають юридичні послуги через мережу Інтернет, але всі вони – є приватними. Не можна забувати про те, що мережа Інтернет є досить вільним простором для здійснення будь-якої діяльності. Тобто органи державної влади не можуть контролювати усі ці суб'єкти які надають юридичні послуги через мережу Інтернет. Якщо немає контролю – то ніхто не слідкує за якістю надаваних послуг та кваліфікацією спеціаліста, що ставить під загрозу інтереси послугоотримувача.

Враховуючи співпрацю України з Агентством США з міжнародного розвитку (USAID) в питаннях реформування судової влади варто звернути на одного з постійних спікерів –ШеннонСолтер (Голова суду з вирішення спорів Британської Колумбії та Канади). Вона в своїх виступах розкриває питання надання юридичних послуг онлайн у Канаді, та досвід розробки та запровадження спеціального онлайн сервісу. CivilResolutionsTribunal([URL:https://civilresolutionbc.ca/](https://civilresolutionbc.ca/)) – це державний онлайн сервіс, який створено на базі одного з судів, що через мережу Інтернет надає платні юридичні послуги громадянам. Пошукова система сервісу працює за принципом «від загального до конкретного» – користувач має можливість обирати з наданих йому варіантів, тим самим звужує пошук. Сервіс надає такі юридичні послуги:

- надання зразків документів з необхідного питання;
- юридичні консультації з базових питань;
- можливість надання послуг в індивідуальному порядку професійними юристами, якщо сервіс не має жодного варіанту вирішення цього питання (що є досить добре, тому що, базу сервісу постійно доповнюють новою інформацією).

Цей сервіс є державним, тому у послугоотримувачів є певні гарантії щодо захищеності їх прав та довіра до виконавця послуг. Ціна такої послуги є досить не високою і це робить її доступною для населення. Також варто зазначити, що цей сервіс видає вже готовий документ, в який варто лише внести свої дані, система не запитує жодної особистої інформації про клієнта, що забезпечує приватність та захищеність його особистих документів. Цей сервіс вже успішно функціонує декілька років і повністю виправдав свої очікування.Україні варто звернути увагу на таку систему надання юридичних послуг, адже вона є дешевшою та безпечнішою, ніж надання юридичних послуг через мережу Інтернет приватними особами.

Надання юридичних послуг через мережу Інтернет – є перспективним вектором розвитку вітчизняного цивільного законодавства. Ці відносини

потребують законодавчого врегулювання з метою захисту учасників відносини виведення цієї послуги із переліку «ризикованих». Створення онлайн сервісу з надання таких послуг було б досить доречним тому, що має великі перспективи. Надання юридичних послуг через мережу Інтернет є досить зручним як для послугоотримувача так і для виконавця послуги, тому визнання таких специфічних відносин на законодавчому рівні підвищило б рівень захищеності прав та інтересів контрагентів.

ЛІТЕРАТУРА:

1. IT-право: поняття та сутність: монографія / За ред. О.І. Харитонової, Є.О. Харитонova. – Одеса : Фенікс, 2017. – 316 с.
2. Ильина Т.И. Обязательства по оказанию правовых услуг в Российской Федерации :автореф. дисс. ... канд. юрид.наук : спец 12.00.03 «Гражданское право; предпринимательское право; семейное право; международное частное право» /Т.И. Ильина. – М., 2007. – 22 с.

Нековаль Єгор Ігорович,

*студент 3-го курсу факультету прокуратури та слідства
Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник: к.ю.н., доцент Деревнін В. С.*

БЕЗГОТІВКОВІ ГРОШІ ЯК ОБ'ЄКТ ЦИВІЛЬНОГО ПРАВА

В теорії цивільного права ведеться давня дискусія щодо правової природи безготівкових грошей, і до цього часу вчені не дійшли однозначної думки. Існують дві протилежні точки зору. Одна полягає в тому, що це не що інше, як право вимоги, адресоване до банку. Представники іншої обґрунтовують існування речового права власності на безготівкові грошові кошти, що належить клієнту (особі, на ім'я якої відкрито рахунок).

Законодавство України не дає прямого легального визначення безготівкових грошей. Воно розкривається фінансистами та економістами, які найчастіше розуміють під ними фінанси, розташовані на банківських рахунках, закріплених за фізичними або юридичними особами. Це гроші, які банківська система переводить з готівкових у безготівкові або навпаки.

Наведені поняття хоч і формують лише загальне уявлення про безготівкові гроші, але дозволяють виокремити їх певні ознаки. По-перше, поруч з готівкою, це один із видів грошей (фінансів). По-друге, вони здатні вільно трансформуватися у готівкові гроші і навпаки. По-третє, вказана трансформація